

17 Μαρτίου, 1995

[ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 146, 12, 28, 13, 15, 30.2 ΚΑΙ 34
ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΒΒΑ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 673/88)

5 Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Πειθαρχικό αδίκημα — Το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει στην υποκειμενική εκτίμηση των γεγονότων από το αρμόδιο όργανο — Εύλογη απόφαση υπό τις περιστάσεις να θεωρηθεί ένοχος ο αιτητής για πειθαρχικό αδίκημα — Ποινή — Το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει στην επιμέτρηση της ποινής.

10 Ανώτατο Δικαστήριο — Αποφάσεις — Δεσμευτικότητα — Αναθεώρηση προηγούμενης απόφασης Ανωτάτου Δικαστηρίου — Δυνατή εφόσον αποφασίζεται από την Ολομέλεια — Η Ολομέλεια μπορεί να αναθεωρήσει προηγούμενη απόφασή της σε ένα θέμα αν κρίνει πως ήταν εσφαλμένη ή ότι οι πολιτικοκοινωνικές ή οικονομικές συνθήκες επιτάσσουν την αναθεώρησή της.

15 Ο αιτητής προσέβαλε με την προσφυγή του την απόφαση των καθ' ων η αίτηση με την οποία βρέθηκε ένοχος και του επιβλήθηκε ποινή για πειθαρχικό αδίκημα που διέπραξε.

20 Το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

1. Σύμφωνα με τη νομολογία, το Δικαστήριο κατά κανόνα δεν επεμβαίνει στην υποκειμενική εκτίμηση των γεγονότων από το αρμόδιο όργανο.

2. Έχοντας μελετήσει τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιόν του, το Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η απόφαση της Ε.Ε.Υ. να θεωρήσει ότι ο αιτητής συμμετείχε στη διοίκηση/διεύθυνση του φροντιστηρίου ήταν εύλογα επιτρεπτή σε αυτήν. Τα ευρήματά της επί των γεγονότων υποστηρίζονται από τη μαρτυρία και τα συμπεράσματα στα οποία κατέληξε ήταν εύλογα επιτρεπτά με βάση τα πιο πάνω γεγονότα. Επομένως το Δικαστήριο δεν μπορεί να επέμβει. Δεν έχει σημασία αν η Ε.Ε.Υ. δεν διαχώρισε κατά πόσο η συμμετοχή του αιτητή ήταν άμεση ή έμμεση εφ' όσον δεν γίνεται από το Νόμο διαχωρισμός σε δύο ξεχωριστά αδικήματα, ούτε ήταν απαραίτητο να αποδειχθεί ότι ο αιτητής είχε οποιοδήποτε αντάλλαγμα από τη συμμετοχή του.

Συνεπώς η προσφυγή του αιτητή όσον αφορά την καταδίκη του πρέπει να απορριφθεί.

3. Αναφορικά με το μέρος της προσφυγή που στρέφεται εναντίον της ποινής, δεν έχει βάση ο ισχυρισμός του αιτητή ότι δεν τηρήθηκαν οι αρχές που διέπουν την επιβολή ποινής και απορρίπτεται. Όπως φαίνεται από την απόφαση της Ε.Ε.Υ. ημερομηνίας 13/7/1988, η απόφαση ανακοινώθηκε στην παρουσία τόσο του δικηγόρου του όσο και του ιδίου του αιτητή και στη συνέχεια δόθηκε τόσο σε αυτόν όσο και στο δικηγόρο του η ευκαιρία να πουν οτιδήποτε θεωρούσαν σκόπιμο για μετριασμό της ποινής.

Επί πλέον, η ποινή που επιβλήθηκε στον αιτητή είναι μία από αυτές που απαριθμούνται στο Άρθρο 69(1) του περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμου (Ν. 10/69) και μπορούσε να επιβληθεί στην παρούσα περίπτωση.

Όσον αφορά την επιμέτρηση της ποινής, είναι πάγια νομολογημένο ότι το Δικαστήριο δεν μπορεί να επέμβει (*Republic v. Mozoras* (1970) 3 C.L.R. 210, 221, *Christofides v. CYTA* (πιο πάνω), *Petrou v. Republic* (1980) 3 C.L.R. 203). Στην πιο πρόσφατη απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Παπαφώτης ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1302, όπου υποβλήθηκε εισήγηση για αναθεώρηση της επίσης απόφασης της Ολομέλειας στην υπόθεση *Mozoras*, λέχθηκαν τα ακόλουθα:-

Το Ανώτατο Δικαστήριο σύμφωνα με αναγνωρισμένη εξαίρεση στην αρχή της δεσμευτικότητας των δικαστικών αποφάσεων μπορεί να μη ακολουθήσει προηγούμενη απόφασή του αν καταλήξει στο συμπέρασμα ότι ήταν εσφαλμένη ή αν αλλαγές στις πολιτικές, οικονομικές ή κοινωνικές συνθήκες επιτάσσουν ανα-

5 θεώρηση της προηγούμενης προσέγγισης (*Δημητριάδης ν. Δημοκρατίας* (1977) 3 Α.Α.Δ. 213). Στην προκειμένη περίπτωση δεν συντρέχουν οπιοεσδήποτε από τις προϋποθέσεις που δικαιολογούν αναθεώρηση της προηγούμενης προσέγγισης του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση *Μόζορα*.

10 Με βάση τα πιο πάνω, κρίνεται ότι και το μέρος της προσφυγής του αιτητή που στρέφεται εναντίον της ποινής που του επιβλήθηκε πρέπει να απορριφθεί, αφού το Δικαστήριο δεν μπορεί να επέμβει στην επιμέτρηση της ποινής.

*Η προσφυγή απορρίπτεται με Α.Κ.200
έξοδα.*

15 *Αναφερόμενες υποθέσεις:*

Enotiadou v. Republic (1971) 3 C.L.R. 409,

20 *Christofides v. CYTA* (1979) 3 C.L.R. 99,

Kyprianou v. Public Service Commission (1973) 3 C.L.R. 206,

Matsas v. Republic (1989) 3 C.L.R. 1448,

25 *Republic v. Mozoras* (1970) 3 C.L.R. 210,

Petrou v. Republic (1980) 3 C.L.R. 203,

Παπαφώτης ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1302.

30

Προσφυγή.

35 Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση, με την οποία βρέθηκε ο αιτητής ένοχος πειθαρχικού αδικήματος και του επιβλήθηκε η χρηματική ποινή των £2.000.

Χρ. Θεμιστοκλέους, για τον Αιτητή.

40 *P. Πετρίδου*, Ανώτερη Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ.: Ο αιτητής επιδιώκει την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας (Ε.Ε.Υ.),

ημερομηνίας 13/7/1988, με την οποία βρέθηκε ένοχος πειθαρχικού αδικήματος και του επιβλήθηκε η χρηματική ποινή των £2,000.-.

Ο αιτητής είναι καθηγητής φιλολογίας και κατά το ακαδημαϊκό έτος 1986-1987 υπηρετούσε στο Λύκειο Κύκκου Α'. 5

Με αφορμή γραπτή καταγγελία πατέρα μαθήτριας της ΔΣ1 του Λυκείου Κύκκου Α' προς το Υπουργείο Παιδείας, διατάχθηκε έρευνα αναφορικά με την πιθανότητα διάπραξης πειθαρχικών αδικημάτων από την αιτητή. Μια από τις καταγγελίες που περιλαμβάνονταν στην πιο πάνω επιστολή ήταν ότι ο αιτητής δίνει στους μαθητές του την εντύπωση ότι "το μόνο πράγμα για το οποίο ενδιαφέρεται στο χώρο του σχολείου είναι η άγρα μαθητών για το φροντιστήριο "PROODOS" το οποίο είναι εγγεγραμμένο κατά νόμο στο όνομα της συζύγου του". 10 15

Ως ερευνών λειτουργός διορίστηκε ο κ. Χριστόδουλος Αχιλλεούδης, Επιθεωρητής Μέσης Εκπαίδευσης. 20

Στα πλαίσια διερεύνησης των καταγγελιών, ο κ. Αχιλλεούδης πήρε καταθέσεις από μαθητές, το Διευθυντή και υποδιευθυντή του σχολείου. Έστειλε επίσης επιστολή στον αιτητή, ημερομηνίας 5/12/1986, με την οποία έφερε σε γνώση του τις διερευνούμενες καταγγελίες και τον ειδοποιούσε ότι θα τον καλούσε να δώσει γραπτή κατάθεση. Οι καταθέσεις που σχετίζονται με την υπό εξέταση κατηγορία είναι δύο μαθητριών της τελευταίας τάξης του Λυκείου Κύκκου Α', οι οποίες λήφθηκαν στις 17/12/1986. 25

Με επιστολή του κ. Αχιλλεούδη ημερομηνίας 28/1/1987, ο αιτητής κλήθηκε να καταθέσει αναφορικά με τις καταγγελίες εναντίον του. Ο αιτητής προσήλθε στο γραφείο του κ. Αχιλλεούδη στις 9/2/1987 μαζί με το δικηγόρο του και άρχισε να δίνει κατάθεση χωρίς την παρουσία του δικηγόρου του, όπως του ζητήθηκε από τον κ. Αχιλλεούδη. Σε κάποιο στάδιο όμως αντιλήφθηκε ότι η κατάθεσή του θ' απέβαινε εναντίον του και την απέσυρε, αρνούμενος να προβεί σε άλλη κατάθεση τη απουσία του δικηγόρου του, εκτός ενώπιον της Ε.Ε.Υ. 30 35

Ο κ. Αχιλλεούδης υπέβαλε την έκθεσή του, μαζί με το πόρισμά του, προς το Υπουργείο Παιδείας, στις 27/2/1987. Η έκθεση του κ. Αχιλλεούδη παραπέμφθηκε στο Γενικό Εισαγγελέα για γνωμοδότηση. Με επιστολή ημερομηνίας 6/8/1987, Λειτουργός του Γραφείου του Γενικού Εισαγγελέα εξέφρασε την άποψη ότι μπορούσε 40

να διατυπωθεί εναντίον του αιτητή η ακόλουθη κατηγορία:

"Πειθαρχικό Αδίκημα

5 Συμμετοχή στην διοίκηση διεύθυνση επιχείρησης ιδιωτικής φύσεως. (άρθρο 52(1) του Νόμου 10/69).

Λεπτομέρειες Πειθαρχικού Αδικήματος

10 Ενώ είσαστε εκπαιδευτικός Λειτουργός ανήκων στην Δημόσια Εκπαιδευτική Υπηρεσία κατά το σχολικό έτος 1986-87 ασχολείστο με την διοίκηση-διεύθυνση του Επιμορφωτικού Κέντρου (φροντιστηρίου) "Πρόοδος" κατά παράβαση του εκ του νόμου απορρέοντος, λόγω της δημοσιούπαλληλικής σας ιδιότητας, καθήκοντός σας να μην μετέχετε άμεσα ή έμμεσα στην διοίκηση ή διεύθυνση επιχείρησης ιδιωτικής φύσεως."

15 Η διατυπωθείσα κατηγορία παραπέμφθηκε από το Υπουργείο Παιδείας στην Ε.Ε.Υ. μαζί με το φάκελο του αιτητή, με επιστολή ημερομηνίας 21/8/1987.

20 Ο αιτητής εμφανίστηκε ενώπιον της Ε.Ε.Υ. στις 28/11/1987 και δεν παραδέχτηκε την κατηγορία. Η ακρόαση της υπόθεσης άρχισε στις 26/2/1988 και συμπληρώθηκε στις 13/5/1988, οπότε η απόφαση επιφυλάχθηκε.

25 Η Ε.Ε.Υ., εκδίδοντας την απόφασή της στις 13/7/1988, πήρε τον αιτητή ένοχο στην πιο πάνω κατηγορία και αφού έδωσε την ευκαιρία, τόσο στον ίδιο όσο και στο δικηγόρο του να πουν οτιδήποτε επιθυμούσαν για μετριασμό της ποινής, ανέβαλε την απόφασή της αναφορικά με την ποινή.

30 Στις 14/7/1988, η Ε.Ε.Υ. επέβαλε στον αιτητή τη χρηματική ποινή των £2,000.-, με οδηγίες να αποκοπεί από το μισθό του σε δέκα μηνιαίες δόσεις.

35 Εναντίον της απόφασης της Ε.Ε.Υ. καταχωρήθηκε η παρούσα προσφυγή, η οποία στρέφεται τόσο εναντίον της καταδίκης του αιτητή, όσο και της ποινής η οποία του επεβλήθη.

40 Ο δικηγόρος του αιτητή ισχυρίστηκε ότι η Ε.Ε.Υ. παρέλειψε να ερμηνεύσει τις λέξεις "άμεσος" και "έμμεσος" συμμετοχή, που αναφέρονται στο Νόμο και υπέβαλε ότι δεν νοείται συμμετοχή χωρίς αντάλλαγμα, ο δε αιτητής δεν είχε κανένα όφελος από την ισχυριζόμενη συμμετοχή. Υπέβαλε επίσης ότι δεν αποδείχθηκαν τα στοιχεία που στοιχειοθετούν το αδίκημα, και ότι η Ε.Ε.Υ. στηρίχθηκε

στη μαρτυρία δύο μόνο μαρτύρων, υιοθετώντας τα συμπεράσματά τους χωρίς άλλη μαρτυρία. Είπε επίσης, παραπέμποντας σε σημεία της μαρτυρίας, ότι υπάρχουν αντιφάσεις μεταξύ της μαρτυρίας των δύο αυτών μαρτύρων και των καταθέσεων που έδωσαν στον κ. Αχιλλεούδη. Τέλος, υπέβαλε ότι η επιβληθείσα ποινή είναι δυσανάλογη προς το αδίκημα, ότι δεν τηρήθηκαν οι αρχές που αφορούν την επιβολή ποινής και ότι το Δικαστήριο έχει δικαίωμα να επέμβει στο θέμα της ποινής σε περιπτώσεις όπως η παρούσα. 5

Ο αιτητής κατηγορήθηκε με βάση το άρθρο 52(Ι) του περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμου, (αρ. 10/69) (ο Νόμος) το οποίο προνοεί ότι:- 10

"Ουδείς εκπαιδευτικός λειτουργός επιτρέπεται όπως συμμετέχη αμέσως ή εμμέσως της διοικήσεως οιασδήποτε εταιρείας ή συνεταιρισμού ή άλλης επιχειρήσεως ιδιωτικής φύσεως." 15

Στην απόφασή της η Ε.Ε.Υ., αναφέρει ότι η όλη υπόθεση εναντίον του αιτητή βασίζεται κυρίως πάνω στη μαρτυρία των δύο μαθητριών, Ελένης Παύλου και Κούλας Χριστοφή. Αφού αναλύει τη μαρτυρία των δύο αυτών μαρτύρων, η Ε.Ε.Υ. ανέλυσε τη μαρτυρία των μαρτύρων υπεράσπισης, και αποφάσισε να δεχθεί τη μαρτυρία των δύο μαρτύρων κατηγορίας. Αναφέρει σχετικά ότι: "Ειδικά η Επιτροπή εντυπωσιάστηκε από την ειλικρίνεια και πειστικότητα των δύο ανεξάρτητων μαρτύρων της κατηγορίας Ελένης Παύλου και Κούλας Χριστοφή και δέχεται την μαρτυρία τους χωρίς κανένα δισταγμό." 20 25

Στη συνέχεια η Ε.Ε.Υ. αναφέρθηκε στις αντιθέσεις που υπήρχαν στις μαρτυρίες των μαρτύρων υπεράσπισης. Πρόσθεσε ότι "Οι αντιφάσεις στις μαρτυρίες αυτές προσπαθούν να καλύψουν την πραγματικότητα που επικρατούσε στο φροντιστήριο αυτό για το ποιος επιλαμβάνετο των διαφόρων θεμάτων του φροντιστηρίου." Η απόφαση καταλήγει ως εξής:- 30

"Ο καθ' ου η κατηγορία κατηγορείται ότι κατά το σχολικό έτος 1986/87 ασχολείτο με τη διοίκηση διεύθυνση του φροντιστηρίου "Πρόοδος" κατά παράβαση της εκ του νόμου απορρέουσας λόγω της δημοσιοϋπαλληλικής του ιδιότητας, υποχρεώσεώς του να μη μετέχει άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση ή διεύθυνση επιχειρήσεως ιδιωτικής φύσεως. Έχουμε τη γνώμη ότι, όταν ένας αναμιγνύεται ενεργά σε σημαντικά θέματα που αφορούν μια επιχείρηση όπως εμπλέκεται ο καθ' ου η κατηγορία στην υπόθεση αυτή με βάση την μαρτυρία των μαρτύρων κα- 35 40

5 τηγορίας, συγκεκριμένα ότι έδιδε πληροφορίες σχετικά με τα διδάκτρα στις μαθήτριες για να εγγραφούν στα μαθήματα του φροντιστηρίου "Πρόοδος" και επιλαμβάνετο προβλημάτων που εγείροντο εκεί, όλα αυτά συνιστούν, πέραν πάσης λογικής

10 Σύμφωνα με τη νομολογία μας, το Δικαστήριο κατά κανόνα δεν επεμβαίνει στην υποκειμενική εκτίμηση των γεγονότων από το αρμόδιο όργανο (*Enotiadou v. Republic* (1971) 3 C.L.R. 409, 415, *Christofides v. CYTA* (1979) 3 C.L.R. 99, 125, *Kyprianou v. Public Service Commission* (1973) 3 C.L.R. 206, 222-223, *Matsas v. Republic* (1988) 3 C.L.R. 1448).

15 Η Ολομέλεια του Δικαστηρίου, στην υπόθεση *Matsas v. Republic* (πιο πάνω), είπε σχετικά τα ακόλουθα, στη σελίδα 1452:-

20 "The Subjective evaluation, on the other hand, of the evidence by members of the Disciplinary Committee (the Public Service Commission) was not as such open to review, except to the extent that its findings might not be reasonably open to them on consideration of the evidence in its totality."

25 Και στη σελίδα 1457:-

30 "The ponderation of the evidence tendered in disciplinary proceedings is a matter for the disciplinary committee. It is clear there is no room for interference by a Court exercising revisional jurisdiction under Art. 146.1 with the subjective evaluation of the facts by the body trusted with disciplinary competence. (See, inter alia, *Enotiades v. Republic* (1971) 3 C.L.R. 409; *Christofides v. CYTA* (1979) 3 C.L.R. 99). Interference is only permissible if the findings were not on

35 consideration of the totality of the evidence reasonably open to the disciplinary committee."

40 Έχω μελετήσει τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιόν μου, συμπεριλαμβανομένης της μαρτυρίας που δόθηκε ενώπιον της Ε.Ε.Υ. και κατέληξα στο συμπέρασμα ότι η απόφαση της Ε.Ε.Υ. να θεωρήσει ότι ο αιτητής συμμετείχε στη διοίκηση/διεύθυνση του φροντιστηρίου ήταν εύλογα επιτρεπτή σ' αυτήν. Τα ευρήματά της επί των γεγονότων υποστηρίζονται από τη μαρτυρία και τα συμπεράσματα στα οποία κατέληξε ήταν εύλογα επιτρεπτά με

βάση τα πιο πάνω γεγονότα. Επομένως το Δικαστήριο δεν μπορεί να επέμβει, σύμφωνα με τις αρχές που εκτέθηκαν πιο πάνω. Δεν έχει σημασία αν η Ε.Ε.Υ. δεν διαχώρησε κατά πόσο η συμμετοχή του αιτητή ήταν άμεση ή έμμεση εφ' όσον δεν γίνεται από το Νόμο διαχωρισμός σε δύο ξεχωριστά αδικήματα, ούτε ήταν απαραίτητο να αποδειχθεί ότι ο αιτητής είχε οποιοδήποτε αντάλλαγμα από τη συμμετοχή του. 5

Συνεπώς η προσφυγή του αιτητή όσον αφορά την καταδίκη του πρέπει ν' απορριφθεί. 10

Αναφορικά με το μέρος της προσφυγής που στρέφεται εναντίον της ποινής, βρίσκω ότι δεν έχει βάση ο ισχυρισμός του αιτητή ότι δεν τηρήθηκαν οι αρχές που διέπουν την επιβολή ποινής και τον απορρίπτω. Όπως φαίνεται από την απόφαση της Ε.Ε.Υ. ημερομηνίας 13/7/1988, η απόφαση ανακοινώθηκε στην παρουσία τόσο του δικηγόρου του όσο και του ιδίου του αιτητή και στη συνέχεια δόθηκε τόσο σ' αυτόν όσο και στο δικηγόρο του η ευκαιρία να πουν οτιδήποτε θεωρούσαν σκόπιμο για μετριασμό της ποινής. 15

Επί πλέον, η ποινή που επιβλήθηκε στον αιτητή είναι μία απ' αυτές που απαριθμούνται στο άρθρο 69(1) του Νόμου και μπορούν να επιβληθεί στην παρούσα περίπτωση. 20

Όσον αφορά την επιμέτρηση της ποινής, είναι πάγια νομολογημένο ότι το Δικαστήριο δεν μπορεί να επέμβει (*Republic v. Mozoras* (1970) 3 C.L.R. 210, 221, *Christofides v. CYTA* (πιο πάνω), *Petrou v. Republic* (1980) 3 C.L.R. 203). Στην πιο πρόσφατη απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Παπαφώτης ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1302, όπου υποβλήθηκε εισήγηση για αναθεώρηση της επίσης απόφασης της Ολομέλειας στην υπόθεση *Mozoras* (πιο πάνω), λέχθηκαν τα ακόλουθα:- 25

"Ερχόμαστε τώρα στο δεύτερο λόγο εφέσεως. Στην υπόθεση *Μόζορα* (πιο πάνω), με απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου η οποία βασίστηκε πάνω στις σχετικές αρχές του διοικητικού δικαίου στην Ελλάδα, νομολογήθηκε ότι "the severity as such of a disciplinary sanction cannot be tested, and decided upon, by means of a recourse under Article 146 of the Constitution". 35

Ο ευπαίδευτος συνήγορος μας κάλεσε να επανεξετάσουμε την υπόθεση *Μόζορα*. 40

5 Πράγματι το Ανώτατο Δικαστήριο σύμφωνα με αναγνωρισμένη εξαίρεση στην αρχή της δεσμευτικότητας των δικαστικών αποφάσεων μπορεί να μη ακολουθήσει προηγούμενη απόφασή του αν καταλήξει στο συμπέρασμα ότι ήταν εσφαλμένη ή αν αλλαγές στις πολιτικές, οικονομικές ή κοινωνικές συνθήκες επιτάσσουν αναθεώρηση της προηγούμενης προσέγγισης (*Δημητριάδης ν. Δημοκρατίας* (1977) 3 Α.Α.Δ. 213.)

10 Κρίνουμε ότι στην προκειμένη περίπτωση δεν συντρέχουν οποιεσδήποτε από τις προϋποθέσεις που δικαιολογούν αναθεώρηση της προηγούμενης προσέγγισης του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση *Μόζορα* (πιο πάνω). Αξίζει να σημειωθεί ότι σχετικά θέματα έχουν εξεταστεί επίσης από την Ολομέλεια και στην υπόθεση της *Δημοκρατίας ν. Λεύκου Γεωργιάδη* (1972) 3 Α.Α.Δ. 594 στη σελ. 692.

15 Επομένως και ο δεύτερος λόγος εφέσεως πρέπει να απορριφθεί."

20 Με βάση τα πιο πάνω, κρίνω ότι και το μέρος της προσφυγής του αιτητή που στρέφεται εναντίον της ποινής που του επιβλήθηκε πρέπει ν' απορριφθεί, αφού το Δικαστήριο δεν μπορεί να επέμβει στην επιμέτρηση της ποινής.

25 Ως αποτέλεσμα, η παρούσα προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται.

Ο αιτητής να πληρώσει το ποσό των £200,- έξοδα των καθ' ων η αίτηση.

*Η προσφυγή απορρίπτεται με £200
έξοδα.*